

Druhý pastýřský list k přípravě návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v České republice

O víře

(Přečtete při všech bohoslužbách v neděli 24. května 2009)

Milé sestry a bratři,

před časem jsme zahájili přípravu na návštěvu Svatého otce v naší zemi a již po jejím prvním měsíci si uvědomujeme, že témata přípravy sahají dál než jen k očekávané návštěvě. Věříme, že vám brožurka vydaná pro tento účel nabízí potřebné inspirace.

Všichni vnímáme a často prožíváme, že postavení katolicky věřícího křesťana v naší současné společnosti není jednoduché. Na jedné straně od nás společnost mnoho očekává, na druhé straně jí stále nějak překážíme, protože jsme jiní. Zkusme si položit některé základní otázky:

- Proč a jak jsme jiní?
- Co od nás lidé žádají a jak jejich očekávání naplňujeme?
- Co máme vlastně dělat?

Odlišnost křesťana spočívá v tom, že věří v Boha a také ve všechno, co se modlí každou neděli při vyznání víry. Snaží se, aby byl jeho život pevně zakotven v Ježíši Kristu, Božím Synu, který „se nám lidem podobal ve všem kromě hříchu“ (Žid 4,14). On sám se žádného hříchu nedopustil, ale „sám sebe obětoval za naše hříchy“ (Gal 1,4). My ovšem nejsme dokonalí jako on. Jsme slabí a hříchů se dopouštíme. Jsme si ale vědomi, že svými hříchy porušujeme pokoj a řád světa, a snažíme se takové věci nedělat.

Naše odlišnost nesmí ale být ani náznakem, že bychom nějak stáli nad druhými. Spočívá v tom, že právě nám, slabým a bezvýznamným lidem, byl Bohem svěřen úkol ukazovat, že je opravdu možné zlo odmítat, bojovat s ním a s Boží pomocí nad ním vítězit. Náš úkol je velký a máme ho plnit s pokornou a radostnou hrdostí. Evangelium našeho Pána je radostná zvěst a ta se má odrážet v každém postoji našeho života. Křesťan má být vždy a všude nositelem naděje a radosti, nikoliv skepse nebo pesimismu. Je kolem nás mnoho lidí, kterým se takového daru nedostalo. Vidíme, jak často tápou ve svém hledání a mají problémy s tím, co je smyslem jejich života.

Věřit znamená zachovávat a hájit Boží zákony, které jsou obsaženy v Desateru. Naším úkolem je Desatero plnit a hlásat. Nesmíme v tom kličkovat, vytáčet se a vymlouvat, pokrytecky ho vyznávat a ve skrytu ho překračovat. S velkou naléhavostí připomínáme do

vlastních řad, že „víra bez skutků je mrtvá,“ jak říká sv. Jakub (*Jak 2,17*). Je téměř jisté, že budeme častěji zatlačeni, umlčováni a skandalizováni, jako se to teď děje Svatému otci Benediktu XVI. Velice často také budeme přehlasováni, protože nás není mnoho. Přesto budeme klidně a trpělivě opakovat, že je zakázáno zabít, i když se tak má dít údajně humánním způsobem a s dobrým úmyslem. Protože v Písmu stojí: „Nezabiješ!“ (*Ex 20,13*). Budeme opakovat, že je Bohem zakázáno také lhát, krást, nectít rodiče, být nevěrný v manželství a nezodpovědně si zahrávat v oblasti sexuality a předávání života. Budeme vždy a znovu opakovat, že máme věřit všemohoucímu a milosrdnému Bohu a nepodlehnout modlám typu peníze, majetek, požitky a závislost na konzumních hodnotách. Budeme to říkat, protože je to naše poslání a máme právo vyjádřit svůj názor právě tak jako kdokoli jiný. Není správné, když své názory omlouváme, když nejistě skrýváme své přesvědčení a tak ochabujeme a ztrácíme vlastní identitu křesťana, pravdivost a věrohodnost.

Mnoho, a patrně naprostá většina lidí, si stále naléhavěji uvědomuje, že v morálním chaosu nelze dost dobře žít a přežít, a to, co od nás společnost plným právem očekává, jsou právě plody naší víry. Druzí v nás mají objevit lidi jasně mravní a charakterové orientace, kteří nemoralizují a nikoho neodsuzují, ale ukazují cestu a sami na sobě dokazují, že je možné podle ní jít.

Co tedy máme dělat? Nebát se. Přestat se stydět za to, v co věříme. Nebojme se, sestry a bratři, ani toho, že často býváme i my ustrašení a slabí. Apoštolové měli také „ze strachu před židy dveře zavřeny“ (*Jan 20,19*), byli bezradní a nechápaví. Když dostali sílu Ducha Svatého, stali se neohroženými a „všichni, kdo je slyšeli, užasli, jak k nim v jejich jazyce mluvili o velkých Božích skutcích“ (*Sk 2,6.11*).

Prosme proto, aby nám všem o letošních svatodušních svátcích byly v Božské štědrosti dány ony úžasné dary svatého Ducha a s nimi síla tiché, ale nezničitelné pravdy a dobra.

Modlíme se za vás všechny a žehnáme vám pro další kroky na cestě příprav k přijetí návštěvy Svatého otce Benedikta XVI., k níž směřujeme.

Vaši čeští a moravští biskupové